

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg må gøre opmærksom på, at taletiden for længst er udløbet.

Forskningsministeren (Birte Weiss):

Jamen så er det godt, at jeg er færdig.

Søren Kolstrup (EL):

Tak for svaret.

Jeg forstår ministerens svar således, at ministeren understreger, at der ikke kan finde en udlicitering af centrale opgaver sted, medmindre der har fundet en forhandling sted med alle de involverede parter, hvad angår undervisning og forskning. Og det vil jeg da gerne have en klar bekræftelse på.

Det andet forhold, som jeg vil spørge til, er: Ministeren nævnte selv, at man hidtil har haft selvejende institutioner, der har været knyttet til og spillet en central rolle i det danske undervisningsvæsen. Finder ministeren, at der er en tindrende klar forskel mellem at være en selvejende institution og være en privat institution?

Og det sidste, jeg vil spørge om, er: Den pågældende Hilmar Hager, som der her er tale om, har ifølge pressen, i hvert fald ifølge Fyens Stiftstidende, nogle konkursramte hospitaler på samvittigheden. Finder ministeren, at det principielt er betryggende, at dansk universitetsforskning inden for lægeverdenen er knyttet til private institutioner, der når som helst kan gå konkurs?

Forskningsministeren (Birte Weiss):

Til det sidste vil jeg svare: Nej, jeg mener ikke, at det er betryggende overhovedet at gå konkurs, og derfor er den forskning, der knytter sig til det, naturligvis heller ikke noget, der er efterstræbelsesværdigt.

Så var der spørgsmålet om, hvordan det her forholder sig principielt, men også i den konkrete situation helt formelt. Og dér er mit svar, at det her er uopdyrket land. Der er ikke nogen fortilfælde, der er ikke nogen tilfælde, hvor man har en institution eller en virksomhed, som er profitorienteret, som skulle gå ind og overtage opgaver af denne her karakter. Og det er baggrunden for, at mit svar lyder: Hvis noget sådant skulle opstå, vil det påkalde sig alle involverede ministres interesse. Så vil jeg tage initiativ til en drøftelse af det, for det er ikke noget, vi kan sige er forudset i lovgivningen, og det er en situation, som vi derved kan sige, at der ikke

eksisterer nogen egentlig praksis for og dermed heller ikke noget regelsæt.

Så mit svar er: Hvis den opstår, vil jeg tage initiativ til drøftelse med mine kollegaer.

Søren Kolstrup (EL):

Jeg forstår ministerens svar således, at hvis den tyske Hilmar Hager havde haft held med sit projekt, ville det have udløst ikke blot en drøftelse her i Folketinget, men også en ny lovgivning på området. Er det korrekt opfattet? Det er det ene.

Og det andet: Jeg kunne forstå, at også ministeren har den opfattelse, at det ikke er ønskeligt, at sådanne forskningsaktiviteter overlades til et privat foretagende, der kan risikere at gå konkurs. Indebærer det synspunkt, at ministeren, såfremt det skulle blive aktuelt, vil medvirke til at forhindre, at privathospitaler indtager en sådan position i Danmark, at de så at sige kommer til at erstatte universitetshospitalers status?

Forskningsministeren (Birte Weiss):

Det er en lidt vidtgående konklusion at drage af det, jeg sagde, at der under alle omstændigheder skal laves ny lovgivning på området, hvis en sådan situation opstår.

Det, jeg har sagt, er: I den eksisterende lovgivning er der ikke taget højde for denne her situation, men lovgivningen er jo heller ikke af nyere dato, og på det tidspunkt lavede man jo ikke private initiativer inden for sygehusområdet.

Så det, jeg medgiver hr. Søren Kolstrup, er, at det naturligvis, hvis situationen opstår, vil være noget, vi bliver nødt til at forholde os til både principielt og praktisk. Til gengæld tror jeg ikke, at det skræksscenario, der indirekte lå i hr. Søren Kolstrups spørgsmål, at private kunne tænkes sådan lidt mere generelt at overtage den forpligtelse, som i dag ligger på de offentlige sygehuse, nogen sinde ville være tilfældet, uanset hvad reglerne måtte være.

Men som sagt synes jeg, at det er et relevant spørgsmål at rejse, og jeg vil arbejde videre med det, hvis situationen skulle opstå.

Søren Kolstrup (EL):

Jeg takker for svaret, men der er alligevel stadig væk en nagende uro hos mig, for politikere og ministre er jo til for at gøre en forskel, og derfor er det springende punkt, om ministeren her i dag vil udsende et signal, der tilkendegiver, om